

1935 C I N E M A 1936

Crítica de pel·lícules

Fantasio presenta "Una aventura en Polònia"

Exclusiva: Ufilms.
Protagonistes: Olga Tschuchova i Gustav Fröhlich, entre altres.
Direcció: Gustav Fröhlich.
Argument: Hans Martin Cremer i Tr. Georg Wittuhn.
Música: Eduard Kunneke.
Modalitat: Parlat en alemany.

COMENTARI. — Ens trobem davant d'un nou film d'amor i de guerra. L'assumpte, veritablement, no és nou; ans al contrari, el cinema ha usat i ha abusat tant d'ell, que semblava gairebé impossible tornar-lo a portar al llenc sense caure en plàgis o repeticions lamentables. Doncs bé: malgrat tractar-se d'un tema tan gastat; malgrat contenir passatges i situacions que ja han estat vistos en altres produccions similars, gràcies a la seva admirable continuïtat, al gran rendiment que s'ha sabut treure'n de la part argumental, a l'interpretació acurada, a l'excel·lent qualitat de la fotografia, al dinamisme, essencialment cinematogràfic, que s'ha emprat en les escenes que el requirien i al perfecte moviment de la cambra, dintre del seu gènere, és, sense discussió, un dels films més reeixits i mereixedors del bon acolliment que per part del públic ha obtingut.

L'argument gira entorn d'un finit de l'exèrcit austriac — al qual Gustav Fröhlich dota d'una gran simpatia — que comença en un ball, l'aventura d'amor amb

una comtessa russa — admirablement personificada per Olga Tschuchova — que després, enllaçada i complicada amb la guerra a què han de lluitar-se tots dos països, ha de crear i anar teixint una estimació profunda, contra la qual res hi poden les vicissituds de la conflagració ni les complicacions que s'esdevenen en el transcurs de la cinta i que donen lloc a escenes interessantíssimes, entre las quals no hi manquen situacions difícils i angunioses, diluïdes per la nota còmica perfectament dosificada i que l'espectador celebra per evitar-li d'aquesta manera capficar-se, sempre, però, sense perdre el to seriós, a la qual cosa contribueix eficaçment la sensació de verisme que els protagonistes hi han sabut donar.

Un film, en resum, que si bé és cert que no conté cap novetat ni aporta cap nova iniciativa, té la virtut de distreure.

A remarcar: el protagonista és així mateix el director d'aquest simpàtic film.

R.

Urquinaona presenta "Juana de Arco"

Exclusiva: Ufa.
Protagonistes: Angela Salloker, Gustav Grundgens, Theodor Loos i Enrich George.
Direcció: Gustav Uecky.
Modalitat: Parlada en alemany.

COMENTARI. — Vet aci un film que, havent-se prescindit voluntàriament de l'espectacularitat, per anar de dret al nervi de l'assumpte, aquesta apareix tot seguit, i a mesura que l'acció es desenvolupa va prenent més vol per estar estretament lligada a la narració dels fets; de manera que aquella és aconseguida sense precipitació, d'una manera suau i, per sobre de tot, sense ficcions, folla de la naturalitat que el realitzador ha sabut imprimir al tot moment per tal de posar de relleu aquells fets en els quals es recolza la vida de Joana d'Arc.

Val a dir que, si bé en la part històrica s'ha procurat seguir la trajectòria que aquesta deixa anotada en alguns punts, resulta mixtificada; no obstant, cal convenir que en tot moment ha estat vista i resolta a través d'un prisma netament cinematogràfic i d'un veritable i remarcable gust artístic, del qual s'ha destacat la figura eix, que ha estat dotada de gran verisme i rodejada de l'ambient just per conservar tota l'essència de la gran heroïna.

No crec que hagi de parlar-vos de l'interès que encloï el tema; és prou coneguda la història perquè jo hagi de recordar-vos-la. El que sí em cal remarcar és el treball meritori que el director ha fet quant a l'exposició i estudi de cadascun dels personatges posats en joc, els quals, si bé passen per davant vostre d'una manera planera i ràpida, posseeixen la virtut, i en això és on radica el seu mèrit, de donar-vos a conèixer sense esforç la psicologia de cadascun d'ells.

De més a més, tenint en compte que la història ha estat por-

tada al llenc més d'una vegada, era fàcil caure en repeticions, i, no obstant, ha estat molt de manera original. El film, doncs, pel que deixem dit, comprendreu que conté interès i està perfectament ambientat, ajudant al seu realitzador les figures ben trobades i molts adients a l'època, que es mouen amb gran naturalitat, enmig de grans conjunts controlats d'una manera segura, i tot plegat emboïllat per una música solemne que li dona, juntament amb el treball de la cambra, l'amplitud d'una gran producció.

P. VENTURA I VIRGILI

Avui ESTRENA
al
Cinema Catalunya

¿Com s'armen les guerres?
 ¿Qui s'aprofita dels rearmaments?

UN FILM DE VANGUARDIA-PACIFISTA DE ACTUALIDAD.
EL HOMBRE QUE VOLVIO POR SU CABEZA
 CON Claude Rains, Joan Bonnell, Lionel Atwill.

Ginger Rogers

Parlem-ne

TELA TSCHAI.—Vetaci un nom que tal volta no recordeu; no obstant, la vegada treballar en el film dirigit per Pabst "Atlàntida", on feu el seu debut en el llenc interpretant el paper de Tanit Zerga.

Segons sembla, tornarem a veure-la dintre de poc en el film, basat en l'obra de Jean Alcard, "Venganza gitana", on segons ens diuen llueix com mai la seva bellesa.

UNA BELLA PRODUCCIO NACIONAL
ALADY 60 HORAS
EN EL CIELO
 amb NOLA-FINA CONESA AMP. BOSCH
 Realitzat als ESTUDIS LEPANTO

MARCEL PAGNOL ha signat un important contracte amb la productora Radio Films. Pagnol, que, a més d'ésser un gran autor dramàtic, és un entusiasta cineasta, acaba així mateix d'inaugurar un cinema a Marsella que ha batejat amb el nom de "Les Noailles", i en el qual s'hi passaran, ultra les seves produccions "Cigalon", "L'Arlesienne", "La belle Meunière", totes les produccions de la Ràdio.

RENE CLAIR segueix la seva ruta triomfal i no hi ha país on la seva exhibició no signifiqui un grandios esdeveniment.

Darrerament ha estat a Moscou, on ha tingut lloc a la gran sala de la Casa del Sindicats una assemblea solemne consagrada a la clausura del I Festival Internacional del Cinema.

EISENSTEIN, el famós director rus, feu conèixer les decisions del Jurat encarregat de la distribució dels premis als millors

films estrangers i soviètics, presents al festival Internacional del Cinema.

El Jurat, compost per M. B. Chounatski, president; A. Debré, V. Poudovkine, S. Eisenstein i A. Dovjenko, ha atorgat els següents premis:

Primer premi, als films soviètics, la pel·lícula "Tchapaiev", realitzada pels germans Vassiliev.

Primer premi dels films internacionals a "El último millonario", del realitzador René Clair, film que, com hom sap, dintre poc ens serà presentat.

Patrocinat per HOT CLUB el divendres vinent estrena a
ASTORIA
 El coliseu de les grans exclusives RADIO
 Les estrelles de LA CARIOCA
FRED ASTAIRE
GINGER ROGERS

en La alegre divorciada amb El Continental
 La danza de los besos
 Suprema maravilla en JAZZ
 Un film RADIO... Naturalmente!

A ANGLATERRA s'han rodat darrerament algunes sensacionals escenes del dispar del canó intersideral, el primer que es fa, per al film de H. G. Wells "Things To Come". (Dentro de cien años). Un detall interessant d'aquestes escenes és el dibuix dels vestits usat per la gent del futur, que han estat creats especialment per a aquesta pel·lícula per emigrants modistes.

GEORGES ARLISS, segons ens comuniquen, ha decidit no filmar pel·lícules a Hollywood. La decisió de romandre a Anglaterra obeeix, sense cap mena de dubte, al fet que hauria de pagar doble taxa en el cas que alternés el seu treball entre els Estats Units i Londres.

Arliss comença el mes pròxim un nou film als estudis de Shepherds Wush.

L'assumpte es basa en la novel·la detectivesca de J. Greent.

NOBLEZA BATURRA

JESSE L. LASKY es troba a Londres per tal de tractar de la producció a Anglaterra d'algunes pel·lícules per a l'editora Pickford-Lasky, que ha fundat junt amb la popularíssima estel del llenc, que dedica les seves activitats actualment a la producció.

La nova Companyia produirà exclusivament per a United Artists i farà sis pel·lícules per any, de les quals es rodaran dues o tres a Anglaterra, probablement als estudis d'Alexander Korda, recentment construïts a Denham.

Lasky, que coneix a fons el negoci cinematogràfic, és un gran productor i no hi ha cap dubte que d'ell es poden esperar pel·lícules de veritable qualitat.

Cinema Frègoli

D'jous, estrena

de la nova versió parlada i musicada de:

GENOVEVA DE BRABANTE
 LA QUE FUE MUORE, MARTIN Y GRITON

GRACE MOORE està rebent moltes felicitacions pel seu acurat treball en el film "Una noche de amor" i amb motiu d'haver estat passat en prova privada a Hollywood.

Vegeu el que en diuen algunes estels:

Mary Pickford: "L'actuació de miss Moore és absolutament captivadora i la pel·lícula deliciosa entreteniment."

Gloria Swanson: "L'exquisida veu de Grace Moore, la seva bellesa i l'atractiu de la seva personalitat, donen un gran encís a la pel·lícula. A mi em va emocionar moltíssim."

Ruth Chatterton: "Miss Moore és una de les més radiant personalitats del llenc."

Maurice Chevalier: "El més gran divertiment... Una pel·lícula que iniciarà un cicló. L'actuació de Grace Moore és magnífica."

Herbert Marshall: "Emocionant, emocionant, de luxe". Grace Moore se'n entra cantant al cor."

ROSITA DIAZ
EN ANGELINA
 O EL HONOR DE UN BRIGADIER

MERLE OBERON, la jove estrella, torna a Londres. S'afirma que la seva tasca en la seva darrera pel·lícula "The Earl Angel" (El Angel de las Tinieblas), l'ha col·locat al nivell de les primeres quatre estrelles mundials.

Aviat sortirà en una altra nova producció.

FREDDY BARTHOLOMEW és un oi de deu anys d'edat. Pel que es veu té també una decisió d'home modern i madur.

David O'Selznick es trobava en el pitjor dels conflictes cercant un interpret infantil per al paper de "David Copperfield". Havia provat a més de cinc mil nens sense trobar en cap d'ells les característiques que es requirien per al difícil paper.

I el petit Freddy Bartholomew, decidit a fer-se robre pel propi Selznick, es va presentar un dia al seu despatx i es feu anunciar: "Digueu al senyor Selznick que David Copperfield araba d'arribar i que desitja entrevistar-se amb ell."

Pels cinemes

Inauguració d'un cinema

Tal com anunciàvem en la nostra darrera edició, dissabte passat fou inaugurat el Cinema Savoy, en sessió privada, a la tarda, i oficialment, a la nit. Tant l'una com l'altra es veieren concorregudíssimes, oferint la nova i esplèndida sala del Passeig de Gràcia un aspecte brillantíssim.

El nou saló, acabat pocs moments abans d'ésser inaugurat, constitueix, tant per la seva construcció moderna i de bon gust, com per les seves condicions acústiques i de confort, un dels cinemes millor dotats de Barcelona.

En les dues esmentades ses-

sions, l'empresa presentà una nodrida mostra del material que ha contractat i que li asseguren un servei constant dels millors films de curt metratge que es produeixen avui dia.

La nova empresa ha posat de relleu el seu refinat gust en la construcció del local i per la competència i bons desigs de servir el públic que ha demostrat en l'adquisició de films, puix que tant en el que fa referència als noticiaris com en els culturals, dibuixos, documentals, reportatges, curiositats, etc., a jutjar pel que ens presentà, cal predir que fet una admirable selecció.

CAPITOL

Avui en aquest popular cinema l'empresa, conseqüent amb el que va predir a principis d'aquesta naixent temporada, farà la presentació d'un atractiu i per tots conceptes interessant programa a base de dos films de l'acreditada editora Fox. El que servirà de base porta per títol "Nuestra hijita", la protagonista de la qual és la petita gran estel Shirley Temple. Com no ignora el nostre públic, és aquesta l'artista que més s'endinsa a l'espectador i la que el fa reaccionar més sincerament, ja que el seu treball està amarat d'ingenuïtat i de sana alegria infantil, el que dona com a resultat que el públic passi de l'emoació a la rialla veient el treball d'aquesta petita campiona de la gràcia i simpatia, sense esforç i tot divertint-se.

Respecte al film, que serà servit de complement, n'hi haurà prou en donar a conèixer el nom del seu protagonista per a donar idea de la seva vàlua: és no res menys que Warner Oland; la producció porta per nom "Charlie Chan en Egipto".

CATALUNYA
 Aquest rejuvent cinema ha retirat en ple èxit del cartell la producció espanyola "Rumbo al Cairo", per a donar lloc a la presentació d'un film que, segons ens compten, és la història d'un home que es sacrifica per salvar la Humanitat del flagell de la guerra, perdent el nom, la llar i el cap. L'assumpte si, com ens asseguren, està ben totat i resolt, ofereix interès. Porta per títol "El hombre que volvió por su cabeza".

URQUINAONA
 En aquest elegant saló es va projectant amb veritable èxit, des de divendres passat, el film Ufa "Juana de Arco". Ens ocupem de la seva vàlua en la nostra secció de crítica.

FANTASIO

Seguint el seu costum, dissabte estrena aquest aristocràtic cinema el film titolat "Una aventura en Polònia". En tractem com a mereix a la secció de crítica.

REGOLI
 Per al proper dijous l'empresa aquest popular cinema prepara i que per al seu públic constitueix un esdeveniment; es tracta de l'estrena del film "Genoveva de Brabante" en versió dialogada. L'assumpte és prou conegut per a tots els públics i, per tant, interessant per tots aquells amants de les llegendes plenes d'interès dramàtic.

ASTORIA
 Un altre novetat ens l'ofereix aquesta empresa, la qual, a partir del vinent divendres, passarà a ésser catalogat com a local de primer ordre amb motiu de convertir-se en cine d'estrenes. El film triat per tal esdeveniment pertany a la Ràdio Film. El títol és "La alegre divorciada".

COLISEUM

Aquest sumptuós cinema inaugura avui la temporada oficial amb la presentació, no caldrà dir-ho, del film Paramount "Ahora y siempre", film dirigit per Henry Hathaway, del qual tan bon record en serveix com a controlador de "Tres lanceros oen-gales".

Quant al "cast" del film és del tot atraient. Vegeu: Gary Cooper, Carole Lombard, Shirley Temple, al servei d'un argument deliciósament sentimental i finament humorístic.

El programa, val a dir-ho, està d'acord amb el cinema i adient a la data.

MARYLAND

Continua en aquest coquet i simpàtic saló la projecció del film alemany "100 días". Com recordaran els nostres lectors, parlarem d'ell la setmana passada. És de creure, quan segueix en cartell, que l'èxit no ha minvat encara.

Un nomenament

L'antig actuari cinematogràfic senyor Josep Solà Guardiola ha entrat a ocupar un càrrec superior a la Cinematogràfica Industrial, S. A. E.

Li desitgem molts encerts en l'exercici del seu important càrrec.

Canvi de domicili.
 En atenta circular, la casa "Exclusivas" ens notifica que, per ampliació del negoci, ha traslladat les seves oficines i magatzems del carrer Ros de Olano, 33, a la Plaça del Sol, 3 i 4.

Gustav Froelich

posa càtedra d'artista insuperable en una trama d'amor i d'aventura.

PRESENTA
UNA AVENTURA EN POLONIA
GUSTAV FRÖHLICH
OLGA TSCHUCHOVA
MÚSICA: EDUARD KUNNEKE
 Producció: ITALIA OTTOLO

Una producció de
UFILMS, garantia de qualitat i interès

CHARLIE CHAN EN EGIPTO
WARNER OLAND

SESSIÓ CONTINUA

UN PROGRAMA FOX
COLOSSAL AL CAPITOL

A / UI, DILLUNS. ESTRENA

NENS-JOVES-PARES-TOTS AL CAPITOL UN PROGRAMA QUE AGRAIREU

Nuestra Hijita
SHIRLEY TEMPLE

Avis important. — Si us ofereixen una Shirley Temple que no sigui produïda per "Fox Film" ha d'ésser forçosament anterior a dos anys, tota vegada que aquesta petita gran estrella fa més de dos anys que té contracte exclusiu amb "Fox Film".

Biografies

Grace Moore

Cabells d'or, però naturals. Ulls blaus i vius. Alçada, no ho sé cert, però la suficient per a formar una dona esvelta, elegant. Grace Moore ha provat sort en diverses activitats i a totes ha triomfat. És l'actriu favorita en comèdies musicals, concertista de nota, estrella de la Metropolitan Gran Opera, gran esportista, excel·lent cuinera i una muller feliça.

Va néixer a Tennessee. De família distingida, fou educada en un aristocràtic internat de Nashville. Allí va somniar en ésser estrella. En sortir del col·legi va aconseguir que la deixessin entrar a una acadèmia de cant de Washington. Va cantar en un concert benèfic amb Giovanni Martini i va rebre l'aplaudiment dels crítics, però la fami-

bona estrella i torna a Nova York en plenes facultats i pot debutar al Broadway. Després el gran salt, un salt que gairebé fa rodar el cap a la nova cantant, l'ascensió calorosa d'un modest teatre a la Metropolitan Opera de Nova York, fita soferta per tota artista de cant. Això succeïx al 1928. Allí canta tres temporades "Bohème", "Faust", "Romeu i Julieta", i a Europa una altra vegada. Ara de primera. París, l'Òpera Comique, Montecarlo, Cannes. Una marca vertiginosa i triomfal, ja consagrada amb fabulosos contractes. Torna als Estats Units i allí triomfa novament. En 1930 torna a Hollywood.

Allí fa dues pel·lícules, una amb Lawrence Tibbett. Torna a Europa i a la travessia conèix a Valenti Perera. Encis sentimental. També les dones cèlebres tenen el seu cor. Les alegres hores de travessia es fan curtes. Hom voldria que el vaixell no arribés mai a port. Aquelles nits de lluna, recolzats a la barana, mirant la immensa soledat de la mar, tots dos evocuen llurs triomfs i es fan plans per a l'esdevenidor. Les coses així acaben d'una manera lògica, o lògica, segons els gustos: en matrimoni. I dies després, ancorat el vaixell, ells desembarquen i van a casar-se immediatament. I després passen una temporada de lluna de mel en un romàntic castell venecià del segle XIII.

Broadway al cap d'uns quants mesos la rep per a aplaudir-la en una comèdia musical, i després d'una breu actuació a la costa del Pacífic s'instal·la definitivament a Hollywood, contractats per a una llarga temporada per la Columbia.

Grace Moore té la seva casa posada a París, una torre a Escòcia, una altra a Califòrnia, un pis a Nova York, una finca prop de Cannes. És orgullosa dels seus llogers, de les seves vinyes i sent debilitat per les maragdes, té una magnífica col·lecció d'algunes fortes, il·lustrades i estampes. Compleix anys el 5 de desembre.

Parlem-ne

CONSTANCE CUMMINGS ha estat contractada per a interpretar "Amateur Girl", producció que es començarà a rodar tan aviat com s'acabi "Red Salute", amb Robert Young i Barbara Stanwyck.

AUTOGRAF. A Hollywood el nombre de llibres per col·leccionar autògrafs iguala el nombre d'habitants; quasi tots en posseeixen un; però Ann Southern té quelcom de nou: la col·lecció de les signatures dels membres del repartiment de "Las chicas del coro", en pell, que li regalà un pastor mentre estaven prenent escenes exteriors fora de Hollywood.

QUI ES "RATAPLAN"?

Al café, un amic em crida a la seva taula. —Et presento Félix de Pomés, el subconscient de "Rataplan". La meua sorpresa no es pot descriure.

—Estava veritablement interessat a conèixer-vos pel vostre "altre jo", que és com he d'anomenar "Rataplan".

—En efecte: "Rataplan" sóc jo, però no em jutgeu pels actes de la meua doble personalitat, perquè les circumstàncies que els impulsen em són completament alienes.

—He de creure que sou —"Rataplan"— un lladre a la força? —"Rataplan", tan temible, tan misteriós, ni tan solament té sang de pirata.

—Lavors, què sou vós? —Jo, Félix de Pomés, un incançable viatger que coneix mig món, un esportista entusiasta, pintor, dibuixant, actor... Ja ho veieu: activitats completament inofensives.

—Com heu pogut adaptar-vos a l'acció de l'heroi? —Perquè "Rataplan", el personatge central de la pel·lícula realitzada per Francesc Elies, en tots conceptes, és un personatge digne, cava-lerós, galant... "Rataplan" sap viure i enamorar, lluitar i triomfar. Al tir i a la fi, "Rataplan" és jo en la lluita, per a demostrar una tesi.

Fins ara, el cèlebre lladre m'havia interessat per les seves actuacions; des del moment que he parlat amb "el seu interpetre", comencem a sentir simpatia, per ell. No obstant, no hauria de fiar gaire amb el que em diu; ja parla tant dels seus ardis, que ben bé podria ésser jo víctima d'un d'ells!

He començat dient que no cercava "Rataplan" per a un reportatge, però ara voldria conèixer a fons Félix de Pomés per a saber si el personatge és un reflex de l'artista o si "Rataplan" és reflecteix en l'actor.

D'una i altra forma, "Rataplan" queda en peu, i per a conèixer-lo bé, caldrà veure'l en "la seva" pel·lícula.

Pregunteu-ho als qui l'han vist

Goering, dictador del teatre

El ministre dels cent uniformes, el general Goering, fa pocs dies pronuncia a Berlín un discurs exposant les seves teories teatrals.

Els teatres de l'Estat no han d'enlendre's com abans — digué —, al contrari, vull arribar a dirigir aquests teatres sota administració personal. El principi de l'administració dels teatres és la presentació viva del principi autoral.

Si avui el nacional-socialisme soluciona aquests problemes que són del domini de la cultura i de l'art caldran unes lleis molt més dures que en altres matèries.

En totes les ramificacions de la vida d'un Estat concebo la possibilitat de concessions d'una i altra banda. En el domini de l'art un premissa del principi de la sollicitud social és impossible.

Aquí imperen lleis de bronze. Aquestes lleis no obeeixen sinó al fet de la prestació real, i si volgués dirigir teatres segons el principi social, aquesta institució quedaria condemnada a enfonsar-se.

Els artistes no suportaran mai més cap internacionalisme nuvolós, ni el teatre ha d'ésser mai més una reunió grotesca de descontents i crítics, sinó una institució de repòs artístic i cultural.

Fins aquí ha parlat Goering. Ens imaginem perfectament aquesta "institució de repòs artístic i cultural". Deu ésser aquella famosa pau que regna als cementiris...

la rambla de Catalunya

TEATRE

Ja hi som

La inauguració de la temporada al Novetats

Com sap ja el lector, unes divergències de criteri sorgides entre el senyor Millas-Ralrell i l'empresa del Novetats feren que aquell retirés la seva obra "El món en què vivim", amb la qual es disposava a inaugurar la temporada de la companyia Nicolau-Martori.

El fet ha estat prou comentat. El senyor Millas exigia un repartiment de l'obra que no plavia als empresaris-directors del Novetats. Sembla, a més, que en la qüestió hi jugaren altres factors, com, per exemple, determinades garanties que exigia l'autor de "El món en què vivim". Davant la negativa de l'empresa de fixar un mínim de representacions, el senyor Millas, si és veritat la nostra informació, demanava el cobrament per avançat de dues mil pessetes.

L'empresa de Novetats s'hagué el criteri que els autors havien de retribuir-se en la forma establerta i al temps degut. L'autor de "El món en què vivim" es considera incompatible amb l'empresa i la companyia i s'emportà l'obra.

Les coses en aquest terreny, l'empresa de Novetats cercà ràpidament obra per a inaugurar la temporada. No tenint a mà cap obra d'autor català a propòsit, per uns moments pensà el estrenar una obra estrangera, en el cas una comèdia francesa traduïda pel senyor Domènec Bellmunt.

El rumor aquest suscità molts comentaris entre els aficionats al nostre teatre. No cal dir, sobretot, entre els autors... S'ortosament, però, es produí a temps una virada de criteri que ha tingut la virtut de pacificar els esperits. La companyia Nicolau-Martori farà la seva presentació —el dia 4 d'octubre, si no hi ha res de nou— amb una repòsició. Repòsició d'una obra catalana fa molt

temps no representada. Es tracta de "Sainet trist", de Guimerà.

L'obra aquesta va estrenar-se al Romea el dia 14 d'abril de l'any 1910 per la companyia catalana que dirigia el senyor Adrià Gual.

La protagonista de l'obra, quan l'estrena, corria a càrrec de la senyora Emilia Baró. Un temps després, traduïda l'obra al castellà pel senyor Martínez Sierra, interpretà aquest paper una actriu il·lustrada: la senyora Catalina Borena.

Ara, a Novetats, "Sainet trist" tindrà, esperem-ho, una interpretació brillant, que li donarà gairebé honors d'estrena. L'última nomena que la primera actriu senyora Mercè Nicolau no hagi trobat en l'obra per per a ella.

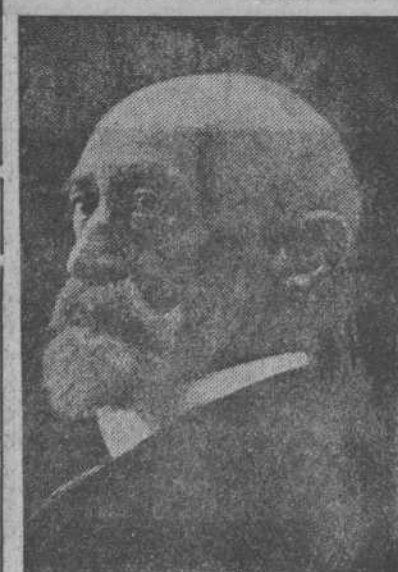
Perquè les literatures estrangeres estiguin representades en aquesta vetllada inaugural de la temporada catalana, després de l'obra de Guimerà es representarà "La carrossa del Sant Sagriment", comèdia en un acte de Prosper Mérimée, traduïda al català pel senyor Josep Pous i Pages.

Amb tots aquests al·licients, no és aventurat predir que la presentació de la companyia Nicolau-Martori al Novetats tindrà caràcter d'esdeveniment. "Sainet trist" és una de les produccions guimeràniques menys conegudes. Algú ens ha dit que el motiu de no representar-se durant tant de temps, és que en certa manera la comèdia té allò que els italians en diuen "gettatura". Algunes companyies que la representaren no acabaven normalment la temporada. No cal dir, doncs, desitgem que aquest ressort malaurat deixi de funcionar en aquesta ocasió. La simpatia que tenim per la companyia del Novetats ens fa formular aquest vot.

L'homenatge de Catalunya a Apel·les Mestres

27, 28 i 29 d'octubre

Ultra les innombrables adhesions que ja fa dies vénen rebent-se al Comitè Executiu (Associació de Teatre Selecte, Borrell, 111, pral.), segueix ampliant-se la relació d'aportacions a la subscripció per a l'ofrena a la ciutat de Barcelona, i destinat al Museu de Catalunya, del bust-retrat del venerable Apel·les Mestres.

APEL·LES MESTRES

Hom pot anar constantment que, efectivament, l'ofrena serà feta per tot Catalunya, per la diversitat d'entitats, Ajuntaments i persones que van figurant en les llistes, amb petites quantitats, d'acord amb el desig dels organitzadors, segurs d'interpretar el de l'il·lustre artista.

Heus ací la tercera relació: Suma i segueix, pessetes 79275. Companyia Josep Sobirana, de Vic, 15; Ateneu d'Esparreguera, 50; Ajuntament de

L'Edèn, convertit en teatre català

Els aficionats al teatre català comencen a estar, potser, d'enhorabona. Després de tants disgustos, sembla que els toca respirar una mica.

Un fet encoratjador és la conversió del tradicional Edèn Concert, del carrer Nou de la Rambla, en teatre català.

L'actor Josep Clapera, home d'un entusiasme provat, s'ha emprès la tasca. De moment es realitzen, a la sala i a l'escenari, obres importants, per tal de transformar el local en un elegant teatre.

Després hem vist amb goig com el senyor Clapera no pensa limitar-se al conreu exclusiu del vodevil, per elegant que aquest sigui. Sabem que pensa estrenar comèdies de diversos gèneres, procurant conquerir el favor d'un públic popular i vastíssim.

La setmana entrant procurarem donar detalls amplis dels projectes de l'empresa catalana del vell Edèn.

Badalona, 50; Federació Catalana de Futbol Associació, 25; Quadre l'irico-dramàtic del Casino l'Alfons, del Poble Nou, 25; Orfeó Gracienc, 10; Centre Popular Català de Sant Andreu, 25; Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, 25; Josep Macip i Ferrer, 5; Penya Alioli, de Barcelona, 25. Suma i segueix: pessetes, 1.04775.

D'ací a uns quants dies ens serà possible donar a conèixer el programa dels actes que constituïran l'homenatge, com també començarem a donar compte de les diverses vetllades que en el decurs d'aquesta dies tindran lloc arreu de Catalunya, organitzades per les seccions de teatre i cultura dels ateneus, còrcols, centres i penyes que en crescutíssim nombre vénen també associant-se a l'homenatge al venerable Apel·les Mestres.

Cal transmetre les adhesions i aportacions a l'Associació de Teatre Selecte, Borrell, 111, pral. o a l'Associació de Catalunya, Rambla dels Estudis, 8, 1.er

Regata de Patinadors a Vela organitzat per el C. N. Atlètic

Dimenge al matí, davant l'estatge del C. N. Atlètic, tingué lloc la regata de patinadors a vela, en presència de les primeres autoritats marítimes. A la platja del Club organitzador s'arreglaren 44 patinadors, els quals oferien un aspecte veritablement encoratjador per a aquest Club, que per fi veu coronada amb èxit la feixuga tasca que s'imposà per tal que aquest nou esport arribés a mereixer l'aprovació dels més autoritzats i es divulgés fins a arribar a la demostració d'un interès remarcable, a dir del públic que molt abans de la sortida i durant la cursa restà atent a la regata, fent que la platja prengués un aire molt animat.

L'Atlètic, desitjós que aquestes regates i tota la seva organització es portés a cap, amb totes les garanties que esportivament calen, va procurar que per a la del diumenge passat el jurat fos compost de persones rellevants per llur càrrec, com el Delegat marítim, senyor Lluís Verdugo; el capità del Port, senyor Olivera; el vocal de la Junta del Port i capità de la Marina mercant senyor Victòria Bonet, i el Club Marítim de Barcelona, igual que en 1933 quan l'Atlètic va organitzar el primer Campionat de Catalunya de Patinadors a vela, també ha delegat un representant competent.

Classificació general
1. Domènec Longàs, del C. N. B., en 1 h. 12 m. 45 s.; 2. Tomás Espolet, del C. N. A., en 1 h. 15 m. 45 s.; 3. Antoni Carreres, del C. N. A., en 1 h. 18 m. 14 s.; 4. Rogell Forner, del C. N. A., en 1 h. 19 m. 20 s.; 5. Carles Sans, del C. N. B., en 1 h. 21 m. 14 s.; 6. Claudi Navarro, del C. N. B., en 1 h. 23 m. 46 s.; 7. Manuel Vaquer, del C. N. B., en 1 h. 24 m. 5 s.; 8. Josep Tomás, de l'O. C.; 9. Josep Millet, de C. N. B.; 10. Manuel Sans, del C. N. A.; 11. Vicens Castells, del C. N. B.; 12. Carles Fernández, del C. N. B.; 13. Dídac Ponce de León, del C. N. A.; 14. Ricard Curt, del C. N. B.; 15. T. O., del C. N. B.; 16. Antoni Navarro, del C. N. B.; 17. Cristòfor Montà, de l'O. C.; 18. Antoni Moreno, del C. N. A.; 19. A. Blasi, del C. N. A.; 20. F. Ferrer, del C. N. B.; 21. Anglada, del C. N. B.; 22. Francesc Jiménez, del C. N. A.

CASINO DE SANT SEBASTIA

Cada dia APERITIVUS RESTAURANT TES DANCING
Crazy Boys Orchestra
De 10 a 12 nit, a les terrasses de cara al mar, concert Quintet Lizcano
El lloc més fresc de Barcelona

Competència pel teatre líric català

Algú ha fet notar el nombre considerable d'empresaris i d'actors que aquests dies transiten pel Pati dels Tarongers de la Generalitat. La pluja d'or que, vinguda del despatx del conseller gestor de Cultura, rega els camps del nostre teatre, fa fer obrir l'ull a molts dels elements de l'espectacle barceloní.

El lector comprendrà que això de la pluja d'or no és sinó una manera de dir. La pluja, ara per ara, no passa d'un lleuger plovisqueig. Però, pel que es veu, la terra està tan seca, que quatre gotes (quinze mil pessetes) són molt ben vingudes.

Entre els aspirants a la subvenció hi ha dos grups, tots ells plens de la santa intenció de fer teatre líric català. Perquè aquí som així: tant de temps de parlar-ne, el dia que sembla que hi haurà possibilitats de fer-ne, surten dues empreses en competència.

Una d'elles, la formen o la representen el senyor Sugranyes i el tenor Tino Folgar. Confessem que ignorem quins són els treballs efectuats per aquesta dos senyors en bé del teatre líric català. El senyor Sugranyes és ben conegut com a "productor" de revistes més o menys dolentes. El senyor Tino Folgar és un popular cantant de sarsuela castellana.

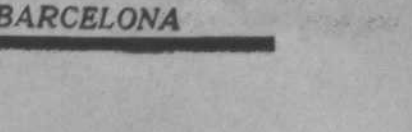
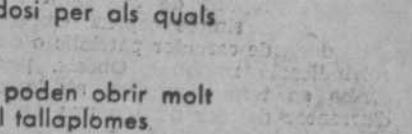
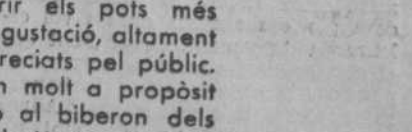
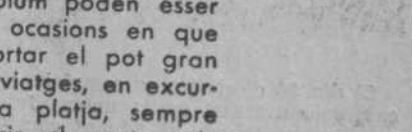
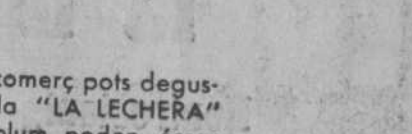
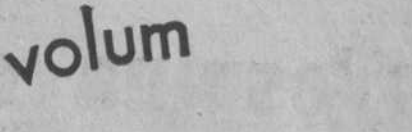
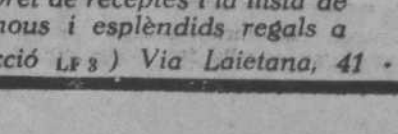
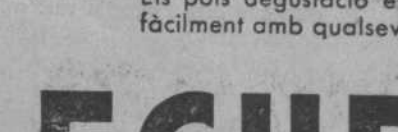
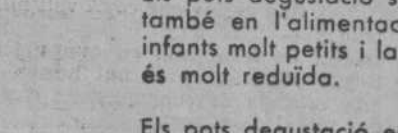
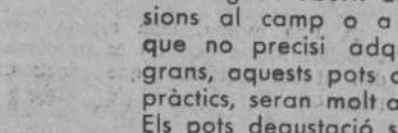
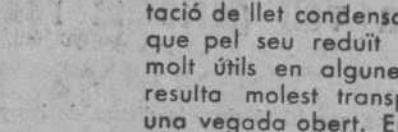
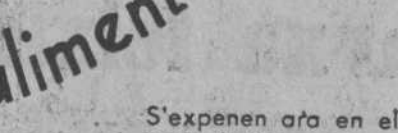
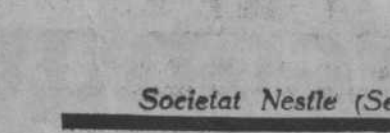
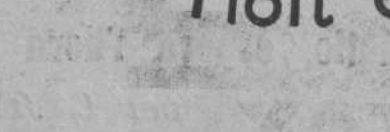
L'altra empresa disposada a fer líric català té per cap visible en senyor Claudi Castells, president del Comitè Pro Teatre Líric Català, organisme que des de fa molt de temps ve preocupant-se de les possibilitats de donar viabilitat a una campanya d'aquesta mena.

Aquesta empresa compta, de més a més, amb l'actor senyor Josep Llimona, que és qui ha portat a terme tots els intents de teatre líric català aquests darrers anys.

La intenció del Comitè Pro Teatre Líric Català ara, si no ha variat, és

arrendar el teatre Espanyol i posar en peu una companyia formada per elements valuosíssims.

No cal dir com celebrariem que els propòsits dels senyors Castells i Llimona tinguessin una realitat esplèndida.

NOBLEZA BATURRA

recobra les seves facultats. Entra a formar part d'una modesta companyia ambulante. Aquí un fracàs. Allí fam. No volia ésser estrella? Doncs ja s'ha estrellat. I no li queda altre remei que tornar a Nova York. Hom l'aconseja de començar amb papers secundaris, i si bé ella al principi no volia sinó treballar en les grans operes, no té més remei que actuar en salons modestos.

No obstant, aconseguíx establir alguns diners i pot anar a Itàlia, i a Milà segueix un curs amb Gatti-Cassazza. Relleu-la

Prop de la fita perd la veu; va anar a veure un metge famós, i

lla s'oposà a la seva vocació artística. Llavors Grace va fugir amb una amiga. S'instal·laren a Nova York. Els queviures escassegen. Entren a un restaurant, no per a menjar, sinó per a cantar, amb la qual cosa podran menjar. El seu pare la troba i vol endur-se-la, però Grace, que ja s'ha llançat a la vida bohèmia, refusa: segueix el seu camí estrellat. Volem dir que va veure les estrelles per seguir endavant.

Prop de la fita perd la veu; va anar a veure un metge famós, i

lla s'oposà a la seva vocació artística. Llavors Grace va fugir amb una amiga. S'instal·laren a Nova York. Els queviures escassegen. Entren a un restaurant, no per a menjar, sinó per a cantar, amb la qual cosa podran menjar. El seu pare la troba i vol endur-se-la, però Grace, que ja s'ha llançat a la vida bohèmia, refusa: segueix el seu camí estrellat. Volem dir que va veure les estrelles per seguir endavant.

Prop de la fita perd la veu; va anar a veure un metge famós, i

lla s'oposà a la seva vocació artística. Llavors Grace va fugir amb una amiga. S'instal·laren a Nova York. Els queviures escassegen. Entren a un restaurant, no per a menjar, sinó per a cantar, amb la qual cosa podran menjar. El seu pare la troba i vol endur-se-la, però Grace, que ja s'ha llançat a la vida bohèmia, refusa: segueix el seu camí estrellat. Volem dir que va veure les estrelles per seguir endavant.

Prop de la fita perd la veu; va anar a veure un metge famós, i

lla s'oposà a la seva vocació artística. Llavors Grace va fugir amb una amiga. S'instal·laren a Nova York. Els queviures escassegen. Entren a un restaurant, no per a menjar, sinó per a cantar, amb la qual cosa podran menjar. El seu pare la troba i vol endur-se-la, però Grace, que ja s'ha llançat a la vida bohèmia, refusa: segueix el seu camí estrellat. Volem dir que va veure les estrelles per seguir endavant.

Prop de la fita perd la veu; va anar a veure un metge famós, i

lla s'oposà a la seva vocació artística. Llavors Grace va fugir amb una amiga. S'instal·laren a Nova York. Els queviures escassegen. Entren a un restaurant, no per a menjar, sinó per a cantar, amb la qual cosa podran menjar. El seu pare la troba i vol endur-se-la, però Grace, que ja s'ha llançat a la vida bohèmia, refusa: segueix el seu camí estrellat. Volem dir que va veure les estrelles per seguir endavant.

Prop de la fita perd la veu; va anar a veure un metge famós, i

lla s'oposà a la seva vocació artística. Llavors Grace va fugir amb una amiga. S'instal·laren a Nova York. Els queviures escassegen. Entren a un restaurant, no per a menjar, sinó per a cantar, amb la qual cosa podran menjar. El seu pare la troba i vol endur-se-la, però Grace, que ja s'ha llançat a la vida bohèmia, refusa: segueix el seu camí estrellat. Volem dir que va veure les estrelles per seguir endavant.

AVUI, NIT

COLISEUM INAUGURA LA TEMPORADA CON

Un actor: GARY COOPER
Una estrella: CAROLE LOMBARD
Una muesa gentil: SHIRLEY TEMPLE

Encarnación de la Simpatía

Todo esto en

Paramount

Paramount

Paramount

Paramount

Paramount

Paramount

Agustí Bo

TOTS EL MOBLES I TOT EL MATERIAL PER A CLASSIFICACIÓ I ARXIU

Corts, 596.-Tel. 10266

LA LECHERA

Demani gratuïtament el llibre de receptes i la llista de nous i esplèndids regals a

Societat Nestlé (Secció L&S) Via Laietana, 41 - BARCELONA

LA LECHERA

LA LECHERA

Exposició J. Pallarols
Cent dormitoris i menjadors
Cinquanta salons.
Cinquanta Despatxos
preus sense competència
Vegeu els aparadors.

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

PIANOS
R. Maristany
AL COMPTAT I A TERMINIS
SECCIO ESPECIAL DE PIANOS DE LLOGUER
A PREUS MODICS
8 - LLURIA - 8 : : : : Telèfon 23063

Una sola veu: Abaix la guerra!

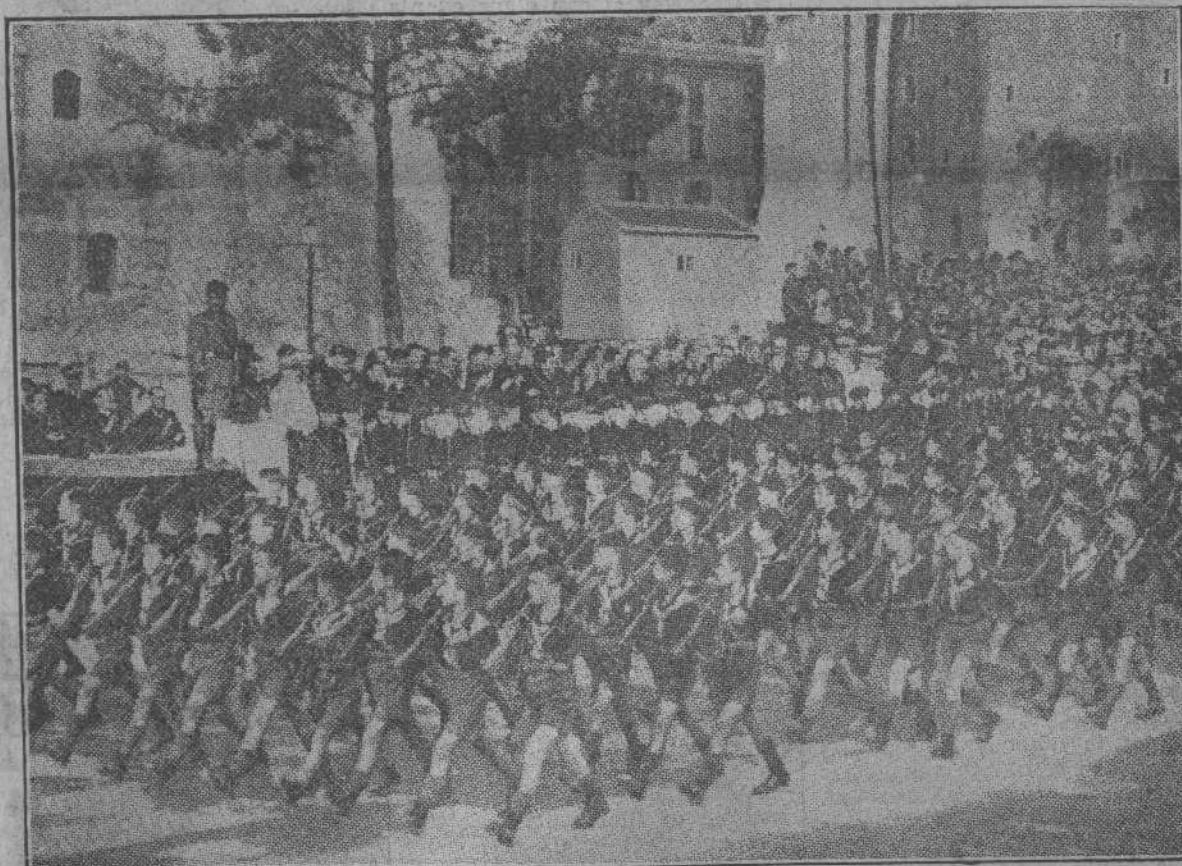
La parada sempre fa bonic; és com un espectacle de revista...

Però aquesta és la parada de l'endemà: un camp de batalla a l'Iser després que els canons han callat.

I aquest és un camp de batalla a Salónica, l'endemà de la lluita.

Els infants desfilen amb marcialitat i fins hi ha gent que s'hi enterneix...

De Menelik a Mussolini

L'espina d'Adua serà arrencada--ha dit el "duce"--el dia del XIVe aniversari de la marxa feixista sobre Roma

Mentrestant, un vell garibaldí romàntic, espera l'hora de la justícia...

per L. JYMIAMI i BAUDINA

El dia 28 d'octubre es compleix el catorze aniversari de la marxa feixista sobre Roma. El "duce" considera gloriosa aquesta data i vol celebrar-la dignament. Com? Fent que el mateix dia les camises negres desplaçades a Eritrea hissïn la bandera tricolor a la ciutat etiop d'Adua.

Aquest propòsit de Mussolini no obeeix a un simple caprici. Obeeix a un desig de caràcter patriòtic o de reivindicació nacional. Obeeix, per dir-ho en termes vulgars, al desig d'arrencar del cor d'Itàlia una espina que hi té clavada d'ençà de l'any 1896.

Una espina que costà vuit mil homes -- tois d'un cop -- a un exèrcit de setze mil, en temps del Negus Menelik. Vuit mil homes i una retirada de conseqüències d'ordre moral desastroses.

Es clar que cap d'aquells vuit mil

homes calgut fa prop de quaranta anys, no ressuscitarà; és evident que l'espina si és arrencada no ho serà sense dolor i que a les vuit mil víctimes d'un dia, ara fa quaranta anys, se n'hi podran afegir uns milers més i una campanya dura i difícil per tots conceptes, però el fet és que si el 28 d'octubre la bandera tricolor italiana pot onejar victoriosa al cim més alt de la ciutat d'Adua, Itàlia s'haurà tret una espina i el catorze aniversari del triomf feixista a Roma podrà celebrar-se

conjuntament amb la victòria dels camises negres sobre el descendent d'aquell Menelik, rei de reis, qui amb la seva cavalleria esclafà l'exèrcit d'aquell general Baratieri que passà a la història amb els qualificatius de pundonorós i heroic.

Mussolini vol arrencar aquella espina desafiant tots els perills, arriscant-se a tots els dolors. Aquelles vuit mil vides segades de manera fulminant pels negres abissinis, aquells

(Passa a la pàgina 3)

Però aquesta és una altra parada. Només hi ha hagut la batalla del Marne.

La guerra de conquesta és senyal de barbàrie